

ning. I øvrigt bemærkede han, at man, hvis bespisningen fortsatte, blot ville opnå at flytte den offentlige udgift fra staten til en række kommuner, så at der ikke blev en reel besparelse.

Asger Jensen (KF) fremhævede den faldende interesse for skolebespisning og fandt, at tiden var løbet fra denne foranstaltning. Lovforslaget afskar ikke kommunerne fra at foranstalte skolebespisning og fastholdt kommunernes pligt til at bespise børn, der henvises af skolelægen på grund af underernæring. Det ville dog forekomme ham naturligt, om kommunerne drog den konsekvens at afskaffe den almindelige skolebespisning, som der efter hans opfattelse ikke længere var behov for.

Helge Larsen (RV) kunne under ingen omstændigheder medvirke til at gennemføre et sådant socialt skel mellem børnene som foreslået. Han fandt i øvrigt ikke lovforslaget tilstrækkeligt underbygget, men var villig til at deltage i en saglig og fordomsfri drøftelse af problemet om byrdefordelingen.

Gøting (DR) mente, at noget tydede på, at skolebespisningen havde set sine bedste dage. Han fandt, at den foreslåede transbestemmelse på en utiltalende måde uddybede de sociale forskelle. Han var interesseret i den tanke at lade statstilskuddet bortfalde, men fandt det rigtigst at fare med lempe og overveje muligheden for en overgangsordning.

Petra Petersen (DK) fandt, at lovforslaget var udtryk for en asocial politik vendt mod de svageste. Man burde tværtimod udvide og forbedre skolebespisningen og gøre ordningen obligatorisk.

I den af udvalget afgivne betænkning indstillede et *flertal* (regeringspartiernes medlemmer af udvalget) lovforslaget til vedtagelse med nogle af socialministeren foreslåede ændringer, der gav lovforslaget den form, hvori det senere blev endeligt vedtaget.

Mindretallet (venstres og det konservative folkepartis medlemmer) indstillede lovforslaget til vedtagelse uforandret.

Ved 2. behandling anbefalede regeringspartiernes ordførere ministerens ændringsforslag. Det var dog ikke med glæde, *Kaj Andresen* anbefalede det ændringsforslag, som erstattede lovforslagets bestemmelse om bortfald af hele statsrefusionen med en bestemmelse om statstilskud på $\frac{1}{3}$ af udgifterne til mælk og vitamintilskud til skolens 7 første klasser. Han ville finde det rimeligt, om staten fortsat medvirkede til skolebespisningen i større omfang. Forslaget var stillet for at imødekomme ønsket om besparelser.

Foged og *Asger Jensen* kunne ikke tiltræde de stillede ændringsforslag, som efter deres opfattelse i for høj grad forringede det oprindelige lovforslags afviklingsbestemmelse.

Petra Petersen måtte gå imod den ændrede refusionsbestemmelse, som var en væsentlig forringelse af den bestående ordning.

Ud fra samme synspunkt stillede *Aksel Larsen* (SF) et ændringsforslag, som tilsigtede at bevare den hidtidige statsrefusion. Æn-